

Sztuka polega na zrozumieniu i ocenieniu możliwości uczniów

Piąta grupa uczestników kursu z zakresu oligofrenopedagogiki to nauczyciele – mężczyźni. Kończą zajęcia w niedzielę, 11 marca 2012 r., bardzo wysoko oceniając szkolenie. Pochwały dotyczą głównie prowadzących zajęcia oraz możliwości odbycia praktyk.

Podkreślone zostały przede wszystkim profesjonalizm wszystkich wykładowców i ciekawy sposób prowadzenia zajęć oraz dzielenie się doświadczeniem. Wśród szczególnie wyróżnionych padają nazwiska E. Nobik-Orłowskiej i A. Wiklendt. Ważne było to, że osoby prowadzące kurs są praktykami, pracują z dziećmi z niepełnosprawnością umysłową, dlatego teorię zawsze podpirały konkretnymi ćwiczeniami, które wykonują z uczniami w szkole, przemyślanymi refleksjami oraz wnioskami, wynikającymi z wieloletnich obserwacji i doświadczeń. Tego rodzaju wiedzę i mądrość trudno nie docenić. Mimo czasami późnej popołudniowej pory zajęć treści docierały do słuchaczy, były ciekawe, ponieważ metody wplatane w wykład pozwalały na utrzymanie uwagi, na koncentrację. Cenne były filmy, nakręcone podczas swoich zajęć przez prowadzących zajęcia. Służyły one do omówienia istotnych treści. Różne metody stosowane w rewalidacji, sprawdzone na sobie, pozwoliły doświadczyć ich skuteczności. Zabawy w celu rozbudzenia doznań sensorycznych budziły zaciekawienie i radość, ale również inspirowały do tworzenia własnych pomysłów. Panowie wielokrotnie podkreślali, że wykładowcy to wykwalifikowani specjaliści, dobrze znający problematykę. Potrafili zainteresować zagadnieniem, wyjaśnić trudności i podać odpowiednie przykłady. **Bardzo podobały mi się zajęcia prowadzone przez specjalistów, ludzi, którzy w praktyce sprawdzają trafność teorii. Starali się w łatwy, ciekawy sposób pokazać to, co inni w bardzo trudny sposób opisali.** – podsumowuje jeden z uczestników.

Kolejnym wysoko ocenionym elementem kursu były praktyki, które nauczyciele odbyli w Zespole Szkół nr 6 w Toruniu. Dały one uczestnikom możliwość spotkania się z dziećmi z niepełnosprawnością intelektualną, obserwacji zajęć z nimi oraz przeprowadzenia samodzielnie „lekcji” z uczniami tej placówki. Pozwoliło to wykorzystać zdobytą wiedzę i umiejętności podczas szkolenia. Ten fakt obudził w panach nadzieję, że w przyszłości praca z dziećmi z dysfunkcjami okaże się łatwiejsza. Przeprowadzenie zajęć podczas praktyk, w pewnym sensie, zmusiło kursantów do indywidualnego podejścia do każdego dziecka, przyzwyczało do nauki przez zabawę. Jeden z nauczycieli dzieli się refleksją, że **obserwując dzieci niepełnosprawne, zwróciliśmy uwagę na to, że każde zadanie, każda zabawa musi być zakończona, a możliwe jest to przez ciągłe zachęcanie dzieci do aktywności i do pokonywania trudności.** Praktyki pomogły odczytywać pragnienia, emocje i potrzeby opisywanych uczniów.

Jeden z nauczycieli zwrócił uwagę na fakt, jak niezwykle ważny dla niego okazał się wyjazd do Domu Opieki Społecznej w Chełmnie. Wrażenie, jakie wyniósł z pobytu tam, określił piorunującym: **Z jednej strony była to dla mnie możliwość zobaczenia osób z głębokim upośledzeniem umysłowym, połączonym z ograniczeniami fizycznymi. Z drugiej poznanie pracy z takimi osobami, pracy, która wymaga silnego charakteru, samozaparć i - co najważniejsze - serca.** Refleksje towarzyszące temu wyjazdowi są natury egzystencjalnej, pozwalają inaczej spojrzeć na własne życie.

Panowie podzielili się również swoją opinią na temat pracy z uczniami z niepełnosprawnością intelektualną w szkole masowej a pracy z nimi w szkole specjalnie dla nich przygotowanej, z odpowiednimi warunkami, pomocami, programami. **Szkoła masowa nie stworzy dzieciom takich warunków rozwoju i pracy, jakie tworzy szkoła specjalnie dla nich zorganizowana(...). Dziecko upośledzone wymaga skupienia całej uwagi nauczyciela, a w szkole masowej nigdy nie będzie to możliwe w systemie klasowym.** - to jedna z wypowiedzi.

Nauczyciele uczestniczący w kursie z zakresu oligofrenopedagogiki podkreślają, że kurs zdecydowanie wzbogacił ich wiedzę i umiejętności pracy z dziećmi niepełnosprawnymi, że podwyższył kompetencje pedagogiczne, uwrażliwił spojrzenie na zagadnienia związane z niepełnosprawnością intelektualną. Padają stwierdzenia, że spełnił pokładane oczekiwania. Przygotował do pracy z dziećmi niepełnosprawnymi. Metody pokazane podczas zajęć i przekazane przez prowadzących materiały można wykorzystywać potem w swojej pracy. Jeden z panów podkreślił fakt, że teraz taka praca nie będzie już budziła w nim lęku, lecz będzie raczej wyzwaniem dla niego. Kurs stanowił kompendium wiedzy, niezbędnej do pracy z uczniami z dysfunkcjami, różnego rodzaju ograniczeniami.

Spotkaliśmy się z dużą życzliwością kadry prowadzącej zajęcia, a także opiekunów praktyk. Bardzo dobra organizacja pod względem logistycznym. Niech to zdanie będzie podsumowaniem refleksji dotyczących kursu.

Na zakończenie przytoczę wypowiedź starosty grupy - Wojciecha Górskiego **Pracuję w zespole Szkół w Kikole, jestem nauczycielem mianowanym, uczącym języka niemieckiego. Gdy dowiedziałem się o możliwości uczestniczenia w kursie z zakresu oligofrenopedagogiki ogarnęły mnie wątpliwości - czy jest to kurs dla mnie? Jednakże skorzystałem i ... nie żałuję. Nabrałem nowego spojrzenia na kwestie nauczania dzieci z niepełnosprawnością intelektualną. Praktyki, w których brałem udział, nauczyły mnie, że trzeba być elastycznym w nauczaniu, przygotowanym na wszystko. Uczniowie potrafią odwdziżyć się szczerym uśmiechem, czasem krytycznym słowem, czasem przytuleniem się. Dzięki temu kursowi nie tylko poszerzyłem kompetencje, rozwinąłem warsztat pracy, ale również nabrałem pewności**

siebie, co w znaczny sposób przełoży się na jakość funkcjonowania szkoły, w której pracuję. I za to serdecznie... dziękuję!

oprac. Danuta Potręć – specjalista ds. promocji